

Abonamentele

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., $\frac{1}{4}$ an 2 fl. 50 cr.,
 $\frac{1}{2}$ an 5 fl., 1 an 10 fl.
 Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună
 mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., $\frac{1}{4}$ an 3 fl. 50 cr.,
 $\frac{1}{2}$ an 7 fl., 1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

$\frac{1}{4}$ an 10 fr., $\frac{1}{2}$ an 20 fr., 1 an 40 fr.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

Insertiunile

Un sir garmond prima dată 7 cr.,
 a doua oară 6 cr., a treia oară 5 cr.,
 și timbru de 30 cr.

Redacțiunea și Administrațiunea:
 Sibiu, strada Cisnădiei Nr. 3.

Se prenumără și la poste și librării.

Un număr costă 5 cr.

Epistole nefrancate nu se primesc.
 Manuscripte nu se înapoiază.

Sibiu, 11 Iulie st. v.

Sînt acum vre-o opt zile, luând drept punct de plecare măsurile luate în Croația pentru despăgubirea unui alegător guvernamental, am arătat, cum cultul dreptății n'a străbătut încă și în țerile coroanei ungare și cum aici la noi tot se mai păstrează tradițiunile rămase din timpul stăpînirii turcesci.

Turcul te bate și tot Turcul te și judecă! — aceasta e, — țicem, — nota caracteristică a timpului.

Eram prea reservați!

Un țiar maghiar, „Pesti Hirlep“, mărturisește, că în Ungaria e mai rău ca în Turcia, e ca în Rusia, ca în Asia-centrală. Ba el merge chiar mai departe și ne spune deslușit, că firea Maghiarului ese la iveală în viața publică din Ungaria, ear' nu reamintirea timpurilor de stăpînire turcească.

Trăgînd o paralelă între cele petrecute la Macău și cele petrecute la Londra când cu d-șoara Cese, țiarul din Budapesta află, că există între Englitera și Ungaria o prăpastie foarte adîncă în ceea-ce privește iubirea de dreptate și respectarea libertății personale a cetățeanului.

„Ori-cât de atîns s'ar simți șovinismul național, — țice „Pesti Hirlep“, — susținem cu toată hotărîrea, că abia cunoaștem minciună mai mare ca afirmarea, că în ceea-ce privește aședă-mintele pentru asigurarea libertății comune și a celei individuale Ungaria trebuie să fie pusă alături cu Englitera. Admitem că pe hîrtie libertatea aceasta are la noi nu puține garanții. De facto însă în administrațiunea maghiară volnicia ese la iveală cu același brutalism gol ca în Rusia ori în Asia-centrală. Deosebirea e numai, că la noi organele administrative ori polițiale constituționale, ear' acolo aceleași organe ale statului autocratic calcă atunci, când vor, în picioare libertatea personală.

„Adese-ori ni-am ridicat la acest loc glasul pentru înfierarea mișelilor, pe care natura schitică tot nestîrpită încă le sîrîșese prin solgăbirii, prin căpitani de poliție și prin alți „dii minorum gentium“. Și ne vom ridica și de aici înainte cu aceeași hotărîre glasul, — chiar și dacă am rămîne singuri, — fiindcă programul nostru e, ca Ungaria nu numai de nume, ci și în fapt să fie

un stat de drept (jogállam). Cât pentru noi aparatul codificator poate să lucreze cu repeziunea mitraillesei. Dar' dacă acel Cîmborasso de legi ar fi încă odată atît de înalt, cum este: cîtă vreme volnicia și brutalismul oficial se va ivi în mii de forme, vom numi țeara aceasta patria begilor și a hatmanilor.“

Aceste nu le țicem noi Românii, nu le țic nici Sîrbii, nici Croații, nu le țic Germanii, nu le țicem noi popoarele de rasă europeană din regatul ungar: sînt aprețări reproduse în traducere fidelă dintr'un țiar maghiar, care nu e nici măcar opozițional, sînt păreri, pe care Maghiarii ei înșiși le exprimă asupra fe-lului, în care sciu Maghiarii să se folosească de puterea publică.

Și vorba e de lucruri petrecute într'un oraș unguresc, despre ceea-ce a trebuit să suferă un Maghiar, un orașean, un om de frunte: ce vor fi făcînd begii și hatmanii pe la satele mai doșnice, ce vor fi suferind bieții săteni, ce vor fi suferind nenorociții de Români, pe care nu-i mai apără nimeni, fără-ca să se expună și el însuși la persecuțiunile „volnice“, „brutale“, „schitice“ ale „begilor“ și ale „hatmanilor“, care numai în Rusia și în Asia-centrală mai au seamă!

Dar' să ne mîngăiem!

Pe poarta Burgului din Viena stau încă scrise, cu litere mari, cuvintele: „*Iustitia Regnorum fundamentum*.“

Totdeauna eșind din Burg, ca să plece în Ungaria, Maiestatea Sa Francisc Iosif I. Împăratul Austriei și Regele Ungariei vede aceste cuvinte, pe care noi, supușii credincioși ai Maiestății Sale le cetim mereu și le recetim, încât minune n'ar fi, dacă în cele din urmă am începe să ne îndoim, că ele au să fie luate și pentru regatul ungar *ad litteram*.

Căci țeara aceasta de când nu mai e guvernată din Viena e „țeara begilor și a hatmanilor“, așa ni se spune din Budapesta, — și acele cuvinte frumoase se vor scrie odată și pe poarta palatului din Buda.

Secerișul.

Preste tot, scirile despre seceriș, de nicăiri din ținuturile transilvane, afară de ținuturile muntoase, din ținuturile bănățene și ungurene, nu sînt rele. Putem țice, mai mult bune. Cerealele sînt în multe locuri mai rari, însă cu atît mai bune în spic.

Cumcă nu poate fi rău secerișul, putem și presupune. Agricultorii noștri, și aceasta e un semn bun, nu lamentează. Și e știut, că și când lamentează, nu se înșală nimenia, dacă prețuesc cel puțin cu un grad mai spre bine secerișul de cum îl prețuesc agricultorii. Măncînd dela judecata aceasta, credem, că nu ne vom înșela sperînd că și culesurile nu vor rămîne înapoia secerișului.

Presupunem, că cetitorii nu ne vor lua în nume de rău, dacă la locul acesta ne ocupăm cu secerișul și cu calitățile secerișului. Ce e drept, secerișul, bun sau rău, ar aparține rubricii economice. Însă de cîte ori secerișele nu au provocat cestiuni agrare, ear' cestiunile agrare totdeauna au fost cestiuni politice.

Poporul român din țerile unguresci este *per excellentiam* popor agricol. Dela secerișe atîrnă dar' o parte considerabilă din soartea lui. Deci nu putem decît să ne bucurăm, când sîntem informați, că secerișul și culesurile din anul acesta au să fie mai mănoase decît în anul premergător.

Bucuria noastră însă nu se termurește numai pre lîngă împregiurarea, că bieților, cari, de când începe a se desprimăvără sînt, dela revărsatul zorilor până noaptea tîrziu, fie soare, vînt sau ploaie tot, când cu plugul sau cu sapa, când cu coasa, secerea, sau cu furca și grebla în mînă, — li se răsplătesce munca. Este adevărat, că și împregiurarea aceasta e în stare a excita bucuria noastră, mai ales, dacă avem în vedere truda nerăsplătită a agricultorilor noștri. Ne bucurăm însă când vedem, că asigurarea existenței poporului, după multă trudă, baremi în chipul acesta este asigurată.

Și în adevăr agricultorul român, care cultivă solul țerilor locuite de dînsul, aproape de două mii de ani, se nu merite baremi asigurarea existenței sale?

Nu mai poate încăpe nici o îndoeală, că o merită. Sînt cu toate aceste oameni, care închid din adîns ochii înaintea faptelor. Procederea aceasta este a oameni-

lor, căror le place a vedea lumea cu ochii închiși, ceea-ce însă nu poate detrage nimic din adevărul, că Românul prin existența sa a contribuit și contribuie mereu la asigurarea culturii și civilizațiunii, pentru care încă de divul Traian a fost adus în postul acesta înaintat spre Orient.

Dar' când aflăm cu calea a observa altora, că le place a vedea lumea cu ochii închiși, să nu ne lăsăm, fără de nici o grije, și noi în brațele iluziunilor.

Asupra sorții agricultorilor români din țerile unguresci nu dispune numai cel ce împarte lumina și întunerecul, căldura și frigul, liniștea și vînturile, seninul și ploaia sau ninsoarea. Mai este și „providența“ guvernului unguresc, care regulează bucuria și supărarea agricultorilor noștri români.

Este însă lucru firesc, că dacă „providența“ guvernului unguresc are influență asupra bucuriei și supărării agricultorilor noștri, are și asupra bucuriei Românilor în cercul unde de depărtate.

Guvernul unguresc, este vorba de cel actual, ca și cele unguresci premergătoare, a stricat mult țerilor ocărnuite de dînsul și apoi, prea știut este, că atunci, când e ca guvernul ung. se strice țerilor în fruntea căror se află, e grozav de norocos în alegerea mijloacelor. Pare că e pus la cale de dușmanii cei mai aprigi ai țerii și pare că îi ascultă necondiționat.

Nu surprindem pe nimenia cu ceea-ce țicem. Nu e nou fenomenul atîns în țerile coroanei unguresci.

Industria meseriilor a fost și mai nainte o copilă vitregă și nebăgată în seamă înaintea guvernelor din țerile coroanei unguresci. Mai ales în Transilvania era atît de ferecată în obești, încât nu era în stare a se elăti din loc.

Starea aceasta a avut urmările sale firești. Țerile au fost condamnate la o sărăcie nemeritată, dar' perpetuată și la o decadență în toate direcțiunile.

Absolutismul urgisit german-austriac a sdrobotit, în urma urmelor, și lanțurile industriei. Guvernele unguresci, care au devenit moștenitoarele guvernelor absolutiste, ce e drept, n'au rehabilitat lanțurile sdrobotite în trecut. Au îngrijit și îngrijesc însă, ca industria indigenă din țerile coroanei unguresci să n'aibă nici o resuflare și să fie condamnată a muri înăbușită. În deosebi a succes aceasta de când cu răboiul valal cu România.

Foiața „Tribunei“.

Croitorul și cei trei feciori.

— Poveste. —

(Urmare).

Acum croitorul singur a rămas cu capra sa, Ear' din trei feciori de-odată nici unul nu mai avea;

Așa 'n țiaua următoare însuși merge să grijească

Și a lui singură capră însuși merge ați s'o pască;

Merge în coteț la dînsa, o desleagă frumușel
 Și-apoi gugulind-o dulce o ducea pre lîngă el
 Mai țicîndu-i câte-odată: — „Acum, capră,
 draga mea,

„Insumi merg să-ți caut mîncare; doară
 ați te-i sătura,

„Fiîndcă ai răbdat atîta!...“ Eară capra
 răspundînd,

100. „Mehehe!...“ mergea voioasă după dînsul
 tot sărînd.

El în țintirim o duce, unde vede, că mîncare
 S'ar afla de ea destulă... Capra sus pe
 tufe sare

Și mîncă toată țiaua... Când mugitul sê-
 rii vine,

Croitorul se arată, aducînd un streang cu
 sine;

El pe capră o întrebă: — „Ești sătulă,
 draga mea?...“

— „Da! — îi țice — cît o frunză mai
 mult n'aș pute mîncă!...“

„Mehehe!
 Mehehe!...“

— „Mergem dară cîtră casă!...“ O duce
 și 'n grajd o bagă

Și la locul ei de noapte cu ștrengușul bine-o
 leagă,

Și voia să ese-afară... dar' se 'ntoarce
 ear' degrabă,

110. Și mai netețindu-și capra și acuma o în-
 treabă:

— „Acum, capra mea iubită, așa-i că-ați
 te-ai săturat?“

Dar' ea, țeu, tot nu-i mai bună, ci tot cel
 răspuns 'i-a dat:

— „Eu sătulă?! Doamne sfînte!...“

„Ați mai mult am alergat
 „Peste gropi, peste morminte

„Și-o frunză n'am aflat!...“

„Mehehe, o sfînte Doamne!...“

„Mehehe, că mor de foame!...“

Croitorul, când aude astă mare mișelie,
 Dînd din cap, clătînd din umeri, flueră a

Căci acum vîdă el bine, că-animatul blă-
 stemat

120. 'L-a făcut pe nedreptate, de pe prunci 'și-a
 alungat...

— „Așteaptă, tu!... — țice-atuncia — crea-
 tură blăstemată!

„Ți-oiu plăti eu ale tale mișelii acum în-
 dată!...“

Și mergînd plin de mînie după o bătă cît
 mai mare,

'Mi-se 'ntoarce 'n grajd la dînsa și 'n mînie
 la ea sare,

'Mi-ți-o bate fără milă, peste cap 'mi-ți-o
 lovesce

Până capra de durere mai pe urmă isbu-
 tesce,

De își rumpe legătura și-o luă pe ușa-afară
 Părăsindu-și și ea gazda și-alergînd de-a

lungu-'n țeară...

Acum croitorul nostru singur numai a
 rămas

130. Și ședea acasă singur, trist și plin de greu
 necaz;

Ar fi mers să-și cheme earăși fiii ce-acum
 fi jelia,

Dar' nu era nime 'n lume veste despre ei
 să-i dea,

Nu scia adecă nimeni, încotro ei au purces,
 Unde s'or afla acuma, de-a lor cap ce s'a

ales?...

Din feciorii-i cel mai mare s'a băgat în-
 vîțacel

La un maistor oare-care să învețe-aci și el;

Ac el cu sîrguință, cu purtare foarte bună
 Învăța, și cunoscînde de măsăr el își adună;...

Ear' când timpul se 'mplinise și avea fecior
 să easă,

140. Domnul seu îi dăruiesce, ca răsplată: una
 masă

Simplă, ordinar lucrată... dar' ce preț
 îi făcea?!

Era a ei însușire minunată ce avea:

Trebuia numai să-ți țică: — „Deschide-te,
 masa mea!“

Și cît bați în palmi odată, cea mîșuță se
 'ntindea

Și era acoperită cu postav fin și curat,
 Ear' pe ea se aflau puse ce-'s de lipsă de

mîncat,

S'așterneau pe ea tăiere și cuțite și fur-
 cuțe

Și pahar de beutură;... s'aflau apoi pe
 mîșuță

Mîncări bune, vin, și toate ce inima 'ți-ar
 pofti,

150. Așa că viața toată puteai cu ea tot trăi.
 Feciorul gîndi în sine: — „Mulțam, Doamne,

prea 'ndurat!

„De ați n'oiu mai duce lipsă de beut și
 de mîncat,

„De-aș trăi chiar cît și lumea!...“ De ni-
 mic nu mai gîndia,

Ci cu masa lui măceastră lumea toată-o
 alerga;

Era cu neputință, ca împregiurarea aceasta să nu producă reacțiune asupra agricultorilor noștri. Reacțiunea în urma războiului vamal cu România lovesce mai cu seamă în agricultorii din părțile transilvane, în cei români.

Și aici vedem că am sosit deja la punctul desiluzionării și totodată al presupunerii întemeiate, că și în anul acesta produsele agricole ale agricultorului transilvănean nu au să se bucure de oare-care prețuri mai favorabile.

În Transilvania exportul este imposibil. Țeara aceasta este de trei laturi încungurată cu ținuturi și țeri, cari produc cu mult mai mult decât dînsa și cu mult mai mult decât le trebuie să consume și în fine, care exportează în fiecare an.

Transilvania este așa dară avisată cu toată producțiunea cerealelor sale numai la sine însăși.

În astfel de împregiurări prea lesne poate veni ori-și-cine în pozițiune de a întreba, când ar pute fi și truda agricultorului din Transilvania resplătită? La întrebare potrivită și răspuns potrivit: Negreșit când numărul consumenților de cereale din țeara aceasta ar fi mai mare decât cel al producenților.

Aici însă am sosit la stîncă, preste care nici nu putem trece, nici nu o putem încungiura. Căci să facem ori-ce socoteală vom voi să facem, nu putem eși la alt rezultat, decât la acela, că în Transilvania, afară de producenții de cereale alți consumenți nu sînt decât: industriașii, funcționarii și miliția.

Miliția însă, înzadar o punem în rîndul consumenților de cereale de aici din ținuturile noastre. Furnisările pentru miliție se fac, în deobște, cu ridicata, *en gros*. Liferanții, rar se întîmplă, ca să fie mușterii producenților de cereale din Transilvania. Urmează dară, ca acești din urmă să fie avisați cu produsele lor numai la industriași și funcționarii din apropierea imediată.

Industria însă, cum am mai spus, mulțumită administratorilor maghiari ai țărilor ungurești din trecut și din prezent, este foarte puțin dezvoltată. Ea, în multe privințe, nu este în stare a provede nici trebuințele poporului de aci din țeară așa cum ar trebui. Sînt foarte multe articole, care trebuie să vină gata dela Viena și din alte depărțări mari, așa încât mare și multă opinteață va trebui până la industriași din părțile noastre vor fi în stare a da pept concurenței din străinătate.

Cu toate acestea, erau unele articole, căror străinătatea nu le putea face concurență. Aceste erau mai cu seamă articole privitoare la portul național și la unele din trebuințele economice ale țăranilor noștri.

Din articolele aceste se producea însă mai mult decât era trebuința aici la noi. Prisosul se trecea în România, de unde în locul lui veniau bani frumoși.

Pe lîngă industriașii acestia mai erau alții, cari aduceau produse crude, produse,

care dau material pentru meserii sau pentru negoț mai depărtat cu Occidentul. Mișcarea aceasta industrială-comercială sporia numărul consumenților de cereale pe o linie destul de întinsă, dela Rușava până la Tihuța, la capătul din sus al văii Bărgăului. Dar' apoi Moții, care străbăteau cu vasele lor de lemn și cu alte articole de comerț în văile Dunării-de-jos și mai departe, cîștigînd bani frumoși, cu care venind acasă, deveniau mușterii producenților de cereale în măsură mai mare decât aceia, care făceau același comerț aici acasă și aceia cari lucrau la minerale?

Nu erau tocmai mulți de spărită acesti consumenți, dar' în lipsa altora, care ar fi întrebat după produsele agricultorilor noștri, erau de multe-ori de ajuns ca să contribuie la urcarea prețurilor cerealelor, încât și bietul muncitor agricol dela noi avea drept să se bucure în urma ostenelelor sale.

Cu închiderea vămilor pe linia dela Rușava până la Tihuța este lovit comerțul și industria din Transilvania și sînt lovite în cap și prețurile cerealelor noastre. Înzadar sînt oprite cerealele din România pentru țările noastre. Când în Brașov, Sibiu și în toată Transilvania lucrau măiestrii cu câte 10, 20 până la 80 și mai mulți sodali și lucrători, cu tot importul de cereale, prețurile acestora erau mai urcate decât astăzi, când oficinile sînt închise și consumenții duși preste frontiere.

Nu ne putem în țările ung., anume în Transilvania, bucura nici de secerișuri bune în ziua de astăzi. Se vor supăra poate cei dela „kultur-egylet“ pe noi. Nu au cuvînt să se supere, pentru-că sîntem convinși, că statutele lor nu sînt în stare a schimba logica faptelor.

Mai sînt și alte cauze, din care nu ne putem bucura, dar' despre acele de altă-dată.

Revistă politică.

Sibiu, 11 Iulie st. v.

Se pare, că cestiunea candidaturii prințului Ferdinand de Coburg va rămîne un episoed ce va purta timbrul unui simplu incident. Candidatura aceasta se împedecă de imposibilitatea, de a aduce în consonanță intențiunile prințului cu exigențele practice ale situației. Așa cum stau astăzi lucrurile, prințul de Coburg trebuie să înțeleagă, că el nu e nici omul Rusiei, dar' nici al Bulgarilor, cari adevarează încă cu trup cu suflet la glorioul lor principe Alexandru. Și prințul Coburg a și înțeles-o aceasta. Corespondentul vienez al ziarului „Times“ raportează foaiei sale, că prințul Ferdinand de Coburg ar fi declarat domnului Tonceff și Stransky, că principele Alexandru îi stă în cale mai mult ca-ori care putere mare.

Când dîse presidentul Sobraniei Tonceff, că principele Alexandru a renunțat definitiv și că n'ar intriga în contra prințului, prințul întrebă: „Dar' unde e renunțarea? În numele seu

nu s'a făcut nici o proclamațiune publică, și eu aud, că și în discursurile lui private dîce aceea ce declară și prin telegrame particulare.“ Și cu maiorii Vinaroff și Popoff, pe care 'i-a primit prințul la 17 l. c. în Ebenthal, vorbi acesta exclusiv numai de principele Alexandru. „Singur numele lui Alexandru te face să îngheți“, observă prințul rîdînd. „Presupunînd, că eu aș merge în Bulgaria și el s'ar reîntoarce, ce s'ar întîmpla, ce am face noi amîndoi? — Vinaroff răspunde: „Calea de a cîștiga loialitatea armatei e aceea, de a merge în Bulgaria. Armata trebuie să Vă cunoască. Veniți în mijlocul nostru, riscați ceva pentru noi, arătați-Vă soluți de a ține cu noi și noi Vă vom fi recunoscători. Ce e drept, noi nu putem înceta a admira și a iubi pe principele Alexandru, dar' ca principe ales prin noi aveți un drept la ascultarea noastră și aceasta nu Vă va lipsi“. Tăcutul Popoff, care făcea din cap la cuvintele camaradului seu, numai atunci, când prințul pomeni de Rusia, erupse în cuvintele usitate: „Sire, nu exprimați înaintea noastră atât de urgisitul nume al Rusiei. Rusia e dușmana noastră și nu va face nimic ceea-ce ar pune capătul perplexităților noastre. În ochii noștri nu veți cîștiga nimic, dacă veți erua aprobarea Rusiei. Alteța Voastră ați fost aleasă prin marea Sobranie; asta e destul. Veniți în Bulgaria, noi vom să ne adunăm în giurul Alteței Voastre și să luptăm pentru Alteța Voastră; detronizeze-Vă apoi Rusia, dacă o poate face“. — Prințul devenise emoționat și dîse, că Bulgaria nu va afla, că el se va înfricoșa de un pericol. „Dar' D-Voastre trebuie să-mi dați 14 zile; înaintea de a face ceva, trebuie să țin o revistă, că se vîd ce are de gînd să facă Europa. Tot ceea-ce dîce, este: Nu perdeți curajul și nu-mi detrageți încrederea“. Și intru adevăr se părea, că prințul ar merge bucuros în Bulgaria, și mamă-sa, princessa Clementina, care fu de față la întrevorbirea cu oficerii, se părea, că îl împintenează la acțiune. Cu toate aceste oficerii nu părăsiră pe prințul în speranță, că după patru-spredece zile „se va sui pe cal“. Impresia personală ce o făcuse prințul, era cea mai bună, oficerii ținură însă, că trebuie să în Bulgaria 'i-s'a făcut o ilustrare mai optimistă. — Stoianoff declară franc, că la cas, că prințul va merge la Petersburg, el (Stoianoff) va fi cel dintîiu, care se va întoarce în contra prințului. „Prințul scie, că Țarul nu-l va aproba nici odată, și ar fi o înjosire, de a o cere aceasta. Noi nu 'l-am ales spre a plăce Rusiei, și nu ne importă, dacă Rusiei îi convine ori nu“. Stoianoff e de părere, că mai mult de două luni Bulgaria nu va aștepta pe prințul. Dl Ivan Michaloff regretă, că prințul întrelasă momentul, de a veni la Tirnova; dacă prințul nu-și va arăta stîma față cu invitarea Sobraniei, țeara va cere fără aminare cassarea alegerii de principe, și realegerea lui Alexandru ar fi atunci sigură. Ura nedumerită a delegaților în contra Rusiei e aproape unanimă. Maiorul Vinaroff dîse, că nici un oficer bulgar n'ar mai suferi în Bulgaria oficeri rusesci ori vre-un ministru de războiu rusesc. Dacă s'ar tracta serios de aceasta, s'ar întîmpla numai desertări“ . . .

După o depeșă ce o primesce din Constantinopol „Agence Havas“, puterile toate au răspuns la cunoscuta notă turcească în privința alegerii de principe bulgar. Astfel raportul puterilor

ar fi următorul: Rusia dîce nu, Anglia și Austro-Ungaria da; Germania, Franția și Italia fac hotărîrea pendentă dela unanimitatea puterilor și aceea prin nu-ul rusesc se va prefăce de asemenea într-o hotărîre negativă.

Faptul e, că prințul de Coburg nu-va ave fericirea de a vedea Bulgaria, ear' Bulgarii au cu o desamăgire mai mult lîngă multele deasamăgiri ce au îndurat dela abdicarea principelui Alexandru încoace.

Cestiunea gimnasiului din Blaj.

Am publicat în numărul de ieri răspunsul ce ni 'la dat direcțiunea gimnasiului din Blaj la informațiunile referitoare la acel institut, pe care noi le intercalasem în primul nr-ului 141 a. c. al foaiei noastre.

Mărturisim, că am așteptat acel răspuns și ne pare bine, că el a venit în forma în care a venit.

Onorata direcțiune comite însă o inexactitate, pe care ne simțim datorii a o rectifica:

Este inexact a vorbi de un corespondent anonim în ceea-ce privește informațiunile din cestiune. Pe cale privată, din mai multe părți am înțeles, că procesele verbale ale conferențelor corpului profesoral din Blaj se poartă ungurese. Tot pe aceeași cale am aflat, că gimnasiul din Blaj din partea regimului nu se mai consideră de gimnasiu confesional român, ci de gimnasiu *regesc*. Atîta am amintit în articolul nostru din cestiune, adăugînd anume, că nu scim, dacă sînt sau ba exacte informațiunile noastre. Ne pare bine, dacă autoritatea competentă ne asigură, că nu sînt exacte, nu înțelegem însă bănelile și iritațiunea față cu isvorul informațiunilor noastre.

Cu toate aceste un lucru rămîne mai presus de toată îndoeala. În anii din urmă ingerența guvernului maghiar asupra institutelor din Blaj a crescut în măsură mare, ear' Excelența Sa Metropolitul Vancea a suferit și suferă această ingerență, fără a se opune cu stăruință antecesurului seu. De aceea am afirmat noi, că Blajul de astăzi numai este ceea-ce a fost în timpul pistoriei Metropolitului Șuluf.

Dar' poate sîntem și acum în eroare. Poate că Înalț Preasfinția Sa face tot, ce-i stă în putere, face remonstrațiuni, protestează și se supune numai forței împregiurărilor. Poate așa este, dar' credincioșii Înalț Preasfinției Sale și națiunea română nu sciu nimic de toate aceste, fără vîd numai, cum presiunea puternicilor dîlei apasă tot mai greu asupra institutelor celor mai vechi ale noastre.

Căci s'a înrădăcinat, se vede, în Blaj obiceiul de a se feri de publicitate. Ce se va fi făcînd, se face în taină, la adăpost, fără scirea și controlul credincioșilor și al națiunii. Ear' când din întîmplare se pune în discuțiune ceva ce atinge Blajul, Blăjenii se supără că sînt „nepăciuiți“, după-cum și onorata direcțiune a gimnasiului din Blaj se pare a fi supărată, că am adus-o în pozițiunea de a dumeri publicul asupra unor faime, pe cari noi le-am audît și le-au audît și alții.

Muncesc și alții în condițiuni tot atât de grele ca și Blăjenii, sînt strîmtorați și năpăstuiți din toate părțile, dar' muncesc și sufer sub ochii națiunii, ear' nu în taină și astfel rezultatele și greșelile muncii lor se vîd, se recunosc sau se

următoarele amănunte, ce 'i-le-a comunicat un martor ocular, cu privire la ceremonialul banquetelor dela castelul Windsor:

La oara fixată pentru prînd, invitații părăsesc apartamentele lor pentru a se duce în marea sală a banquetelor, în care se aflau așezate mai multe mese, printre care una mai lungă decât celelalte și destinată de sigur pentru oaspeții principali. La spatele scaunului principal al acestei mese, în armonie cu mobila apartamentului și pe o consolă poleită se aflau mai multe farfurii și talere de aur de o lucrare artistică din cele mai însemnate. În fața tot a acestui scaun se află un păun de aur, al cărui smalt și petrii scumpe simulează strălucitoarele colori proprii păunului. Acest obiect prețios, unic în felul seu, este evaluat la suma de un milion de franci. De fiecare parte a păunului se află câte un candelabru, foarte delicat și bogat decorate, ale căror ramuri multiple descriu nise curbe armonioase și care, dominînd celelalte lumini din sală, atrag vrînd nevrînd atențiunea asupra locului ocupat de oaspetea regală. De altmîntrelea, această singură particularitate arată locul reginei.

De-a lungul acestei mese se află așezate candelabre la fel și tot atât de luxoase dar' mai mici. Vase pentru fructe și alte obiecte de masă de aur împodobesc de asemenea masa, fără însă a o încărcă cătuși de puțin. Celelalte mese sînt asemenea garnisite cu farfurii, talere, solnițe de aur, cu furculițe, linguri și cuțite, ale căror mă-

Peste noapte la odihnă se băga la ori-ce casă,
Căci de foame ori de sete, de nimica lui nu-'i pasă;
Lua numai de pe spate masa și jos o pune,
Apoi îi dîcea atîta: — „Deschide-te, masa mea!“
Și îndată-avea nainte tot ce inima-'i cerea
160. Și 'n liniște fără grije bea la vin și ear' mîncă...
Tot așa petrecea vremea ăst fecior, și dîle multe
Nu s'arêta nici o grije, nici un gînd pe a lui frunte;
Dar' în urmă-l prinde dorul de-a merge la tatăl-seu,
Lui mânia îi trecuse, nu-'i mai părea pe el rîu;
Și își cugetă în sine: — „Tata, dacă va găsi,
„Ce mîsuță am eu, cred că bucuros m'a și primi!“
'Mi-se pune dar' și pleacă și se duce dîna toată,
Apoi în apropierea unui sat vîdînd că 'noaptă
Se băga 'ntr-o crăsmă, care cu mulți oaspeți era plină
170. Și cari tocmai s'aseșaser' și mîncau cu toți la cină.

Ei vîdînd, că dînsul este un sîrman de călător,
Voiau bucuroși să-'i tîndă toți o mîna de-ajutor;
Vîdîndu-l cu masa 'n spate îl primîră bucuros
Și-'l îmbie ca să pună de pe spate masa jos
Și să iee loc și dînsul, ca să cine împreună,
Să mînînce și să bea și să-'și facă voie bună; —
Dar' mîsarul le răspunde: — „Nu, eu nu vîd voi lua
„Bucătura de pe masă, să n'aveți voi ce mîncă,
„Mai bucuros fac eu alta: ca la căți sînteți aci,
180. „Să vîd dau o cină bună, de sciu că 'mi-'ți pomeni
„Și-'mi veți fi voi mie oaspeți!“ . . Oaspeții toți cu mirare,
Fără-ca să creadă vr'unul, rîd cu toți 'n hohot mare,
Căci credeau ei, că morarul va ave o bucătură
De mîncare pentru cale, și-o s'o tragă dela gură,
Ca cu dînșii s'o împartă... Însă eată, mîi! minune!
Ăst străin luîndu-'și masa de pe spate, jos o pune,

Și îi dîce de odată: — „Deschide-te, masa mea!“ . .
Și îndată se întinse, cât la dînsa încăpea
Ori și căți să fi fost oaspeți! . . ear' pe dînsa așternute
190. Erau mîncări minunate, beuturi nemai vîdute . . .
— „Să ne punem dar' la dînsa!“ . . .
dîse-atunci pe ne-așteptate
Ăst străin — „cercăți acumă voi ale mele bucate!“
Oaspeții nu mai așteaptă să se 'mbie-a doua oară,
Ci se pun de se așeadă împregiur lîngă mîscioară.
Și își prinde fiecare al seu tăier și cuțit,
Povestesc, mînîncă și-apoi mai slobod și vin pe gît,
Și-'și petrec cu voie bună. . . Cel crăsmar însă stătea
Intr'un colț de casă numai și de-acolo căuta
La cea masă minunată . . și își cugeta în sine:
200. — „Hm! ce instrument de treabă ar fi ăsta pentru mine!“
(Va urma.)

La castelul dela Windsor.

Acum că s'au terminat sîrbările iubileului reginei Victoria a Angliei, credem interesant să dăm după „Curierul Londrei“

pot îndrepta. Despre cestiunile Blajului totdeauna sîntem în nedumerire, căci rar și numai din întâmplare, din mîna a doua sau a treia transpiră câte ceva până la noi. Să nu se mire deci Blăjenii și să nu se supere, dacă ici-colo ese în public și câte o scire neexactă și mai ales dacă de multe-ori se produce în public convingerea, că în Blaj nu se lucrează, cât ar trebui să se lucreze.

Maniera de a lucra la adăpost după inspirațiunile proprii și fără discuțiune publică este înainte de toate ceea-ce trebuie să reprobăm în finuta Blajului de astăzi.

Mai puțină rezervă și mai multă francheță față cu publicul cel mare ar fi poate lucru mai puțin catolic, dar' la tot cazul mai salutar și mai — național.

Corespondență particulară

a „Tribunei“.

Din satul Iancului (Munții-Apuseni), în Iulie 1887.

Absolutismul cel mai fără margini nu poate întrece constituția țerii noastre și aplicarea legilor făurite la Budapesta din partea puterilor nostri.

Să nu îndrănească vre-un născut din munte a se provoca în cas de necesitate pentru apărarea dreptului seu la lege, căci la moment este amenințat cu pedeapsă și gendarmerie. Apoi de aci înainte inferat de rău patriot, de un Ocășianu și agitator contra statului unguresc.

Să nu-l pună pe cineva pécatele să corespundeze cu vre-o rudenie ori cunoscut din regatul României, ori să munească pentru scoaterea la lumină a vre-unui op istoric-scientific literar, căci umblând numai în cerc pentru a culege informațiuni și documente, urmărit și hui-duit este până la extremitate.

Puternicul nostru fösölgäbiräu cu notarășul Cristea în anul acesta 'și-au făcut de cap! Pentru a-și arăta omnipotența și mărirea au publicat încă dela începutul anului prin sunetul dobei, că tîrgurile de țeară din Câmpeni, — cari sînt 5 la număr, foarte vestite de bune — se vor ține în 3 zile, adică se va începe cu o zi mai nainte ca de obicei.

Urmarea a fost, că cei slugarnici și fri-coși au venit la poruncă, Muntenii însă după usul strămoșesc.

Această strămutare a cauzat un tîrg foarte rău.

Cumpărătorii în a doua zi pe la 10 oare s'au dus mîhnii neavînd ce cumpăra, ear' vîndătorii au sosit cu vitele ca de obicei în ziua plecării cumpărătorilor pe la 4 oare, după ameați.

Măhnirea poporului din munte e la culme! Imoralitatea și despotismul din acest pașalie este a se atribui lașității și discordiei Muntenilor nostri inteligenți.

Mult împedecă mersul lucrurilor și în protopopiatul gr.-or. al Câmpenilor judeii și notarii. Acestia sînt membri ai sinodului protopopesc, nu se prezentează însă nici cînd la ședința ordinară anuală.

În opidul Câmpeni inteligența e cu două fețe ca banii, — intrigile și egoismul fac multă gălăgie. Superioritatea față cu unii și alții, până la extremitate se dispută prin ȧirele noastre.

Dela acești fii ai poporului se pretinde să aibă mai multă rîvnă și tact pentru interesul

nere sînt de aur. Aceste tacămuri sînt evaluate la aproape 25,000.000 lei. Talere de aur, evaluate la cifra de altă 25,000.000, sînt aședate la locul fiecăruia dintre oaspeți. Încetul cu încetul, acestia, îmbrăcați în bogatele lor uniforme și purtând toate decorațiunile, sosesec în sală.

Principii intră la rîndul lor și se așează la extremitatea mesei. Uniformele lor variate precum și decorațiile lor, formează cu uniforme roșii și albastre ale oficerilor englezi ai armatelor de uscat și mare un măreț contrast. Încât privește rochiile damelor, ele sînt nise adevărate cap-d'opere.

Intr'una din galeriile situate la extremitatea sălei, se află musicanții reginei, în costumurile lor de gală. În galeria opusă se grămădesc persoanele de ambele sexe, care nu sînt invitate să iee parte la banchet, dar' cari sînt autorizate să se bucure de spectacolul ce el înfățișează.

După-ce toți se așează la locul lor, deodată o ușă nu departe de fotoliul regal se deschide și nise lachei îmbrăcați în nise livre mutate în aur intră. Pe cînd ei se înșiră de o parte și de cealaltă și pe cînd invitații se scoală, vasta sală răsună de cîntecul național, *God save the Queen*, și regina intră.

Marele șambelan și sub-șambelanul, purtând amîndoi însemnele regalității, se dau puțin la o parte, ca să lase liberă trecerea suveranei. Regina odată ajunsă la locul ei, salută

general. De s'ar fi pus acești domni sciutori de legi — în bună înțelegere — în fruntea curentului, de mult ar fi înțecat apa de pe moara asupritorilor.

Cu ocaziunea tîrgului din Câmpeni, au venit și renumiții corteși „Hollaki-isti“ Sida și Tomuța, pentru a cumpăra cai din banii sîngelui primiți cu corteșia. Pentru-ca să nu convină preste noapte cu inteligența din munte, s'au postat cu cuartirul în capătul Câmpenilor. Lăpădăturile, lilieci și paserile nocturne nu sînt demne de un mai bun loc. Altcum gazda casei om de cîinste fiind — în două rînduri 'i-a provocat să-și iee calabalicul și să se ducă din casa lui — deoarece-cel dînsul nu poate încuarta pe cei-ce vînd sîngele și dreptul Românilor. Ei se făceau a nu înțelege — se excusau, că în ospătărie e îmbul-deală. De multe-ori le-a roșit fața acestor lilieci în decursul tîrgului! . . .

Veritas.

Cronică.

Numiri. Ministrul reg. ung. de culte și instrucție publică a întărit definitiv în posturile lor de până acum: pe Ioan Antal, învătător ordinar la școala elementară de stat din Poianaruscă; pe Arpad Papp, învătător ordinar la școala elementară de stat din Uifalșu (Oláh-Ujfalu). — Ministrul reg. ung. de finance a numit pe diurnistul dela senatul din Chezd-Oșorheiu, Iuliu Dobay, de executor de stat provisor pe lîngă oficiul reg. de dare din Timișoara. — Președintele tribunalului reg. din Alba-Iulia a numit pe juristul absolvent, Iosif Lázsoffy, de practicant de drepturi cu diurnă la judecătoria cercuală din Aiud.

Visitatori de gimnasii confesionale. Ministrul reg. ung. de culte și instrucție publică a numit drept bărbăți de încredere pentru vizitarea școalelor medii confesionale și pentru exercitarea în acele a controalei supreme a statului, respective pentru facerea de rapoarte relativ la acele institute pentru anul scolar 1887/8 pe următorii: pentru gimnasiul superior român și școala reală inferioară română din Brașov și pentru gimnasiul inferior românesc din Brad din archidieceza gr.-or. a Transilvaniei: pe Iosif Elischer, directorul suprem al cercului de învățămînt al Sibiiului; pentru gimnasiul superior sîrbesc din Neoplanta: pe Dr. Oscar Asbóth, profesor suplent de universitate; pentru gimnasile reformate din Cluj, Murș-Oșorheiu, Aiud și Zela pe directorul suprem al cercului Clujului, Alexandru Páll de Hatolyka; ear' pentru gimnasile din Odorheiu-l-săcuesc, Orăștie și S.-St.-Georgiu pe directorul suprem al cercului Sibiiului, Iosif Elischer.

Camera advocațială din Murș-Oșorheiu aduce la cunoștință, că avocatul Eduard Zakariás din Odorheiu-l-săcuesc strămutându-și locuința la Ibașfalău pe teritoriul camerei advocațiale din Sibiu, s'a șters din lista acelei camere. — Camera advocațială din Timișoara aduce la cunoștință, că avocatul Ladislau Huszti din Oravița, în urma morții, s'a șters din lista acelei camere, ear' de curator pentru cancelaria lui s'a numit avocatul de acolo Dr. Paul Fitz; avocatul Dumitru Selagianu din Beciche-recul-mare 'și-a mutat locuința în Lugoj; ear' în lista acelei camere s'au indus advocații Dr. Bartolomei Sáray cu locuința în Lugoj și Ernest Lázár cu locuința în Lipova.

Solvirea competențelor vamale în argint s'a satorit pe luna lui August 1887 cu douăzeci și șese (26) procente.

adunarea și se așează liniștit pe fotoliul regal fără mai multă ceremonie, pre cînd principii de sînge, cari au exhortat-o, se duc și ei la rîndurile lor respective.

În mijlocul unei tăceri generale, preotul face rugăciuni și după aceea se începe banchetul. Supă și parte din bucate se servesc pe farfurii de aur; celelelate feluri se servesc în nise farfurii de porțelan de o fineță incomparabilă. La desert, mai cu seamă pentru fructe, aurul își face reaparițiunea sa. Pe la finele banchetului, marele șambelan trece la spatele scaunului regal și ridicînd o cupă propune invitaților să bea în sănătatea reginei. Adunarea se scoală îndată și bea în sănătatea suveranei pre cînd orchestra cîntă imnul național. Regina se scoală și dînsa la rîndul ei și salută într'un mod grațios pe oaspeții sei, apoi se așează din nou pe scaun pentru câteva momente, după cari părăsesce definitiv masa. Ușile cele mari se deschid înaintea reginei și cortegiul regal dispăre, pe cînd invitații stau în picioare și orchestra cîntă pentru ultima oară. Regina dînd astfel semnalul de plecare, oaspeții se retrag unii după alții, lăsînd mărețul salon numai de aur în grija servitorilor îmbrăcați în uniformă, cari se grăbesc să ridice masa cu o iuteală nemai pomenită.

„Voința națională“.

Aniversarea luptei navale dela Lissa s'a serbat în Pola din partea casei militare în 20 Iulie n. cu mare festivitate. Localitățile și grădina casei militare au fost frumos decorate și iluminate cu lampioane și transparente. Arhizducele Carol Ștefan, admiralii și oficerii superiori, autoritățile civile și primarul orașului precum și o mulțime de dame au luat parte la festivitate. Două musici militare un concertat. Dispozițiunea societății a fost foarte sărbătorească.

Cardinalul Haynald a încunosințat pe plebanul catolic din Cluj, Dr. Eltes, că în 23 Septemvrie, pe timpul petrecerii Maiestății Sale în Cluj, va veni și dînsul acolo.

Adevărat să fie? Cetim în „Kolozsár“ următoarea scire: „Ni se comunică scirea, că de comite suprem al comitatului Caraș-Severin va fi numit notarul public din Arad, D. Boncs. Se vorbește mai departe, că notariatul public din Arad îl va ocupa P. Truția, advocat în Baia-de-Criș și fost deputat în dieta țerii. Amîndouă scirile le publicăm până la altele cu rezervă“. — Așteptăm și noi confirmarea acestor sciri ciudate.

Adaus la legea pentru gloate. „Pol. Korr.“ aduce scirea, că Maiestatea Sa prin prea înalta deciziune din 18 Iulie 1887 a dispus, ca aderenții sectelor Mennonților și Carașilor din Galiția și a Lipovanilor din Bucovina, cari au aparținut numitelor secte înainte de 1869, în cas de convocare a gloatelor să nu fie întrebuințați la serviciul cu arma, ci numai la alte servicii, dacă dîinși se vor ruga pentru aceasta.

Afacerea dela Macău. Cetim în „Aradi Közlöny“. În 17 l. c. s'a ținut în Macău o ședință extraordinară a reprezentanței comunale sub președinția vice-primarului Bakos. Membrii reprezentanței s'au înfățișat în număr mare precum și un public numeros. Președintele deschise ședința și aduse la cunoștința represenșantei, care asculta cu cea mai mare atențiune, că căpitanul orașului Cserenyés a prezentat un raport detaliat, în care arată, că nu dînsul, ci poliștii respectivi sînt vinovați de brutalitățile, cari le-a îndurat industriașul Erdei. După cetirea raportului declară Dr. Dozza, că din acte procedura căpitanului orașenesc apare în lumină foarte dubie și propune punerea acestuia sub cercetare disciplinară. S. Boros propune suspendarea căpitanului orașenesc. În urmă fu primită propunerea lui Dozza, de a pune pe căpitanul orașenesc sub cercetare disciplinară, ear' propunerea lui Boros fu respinsă.

După alegerea din Baia-de-Criș. „Kolozsár“ publică scirea pozitivă, că alegătorii lui Petru Truția au făcut la tribunalul din Deva arătare criminală contra preșidenților comisiunilor electorale Imets Ignác și Mihalovics Tobias și a pretorilor din Brad Krasznai Olivér și Beke Károly pentru abuzurile comise la alegerea de deputat pentru cercul Baia-de-Criș.

Dela universitatea din Viena. Frecuentarea numeroasă a facultății de drept dela universitatea din Viena se arată mai cu seamă la examene. Așa la primul examen de stat din anul expirat s'au insinuat mai mult de 300 candidați, din care cauză s'au instituit trei comisiuni examinătoare. În săptămîna aceasta au fost promovați deodată 32 de doctori în drepturi. Fiind sala de promoțiune prea mică pentru toți oaspeții invitați, promoțiunea acestora s'a ținut în sala cea mare festivă a universității.

Incendiu grozav. Se telegrafează din Varșovia: Un nebun a pus foc orașului Hódaciski în guvernamentul Vilna. Mai întreg orașul a ars. Mai multe persoane 'și-au pierdut viața. Miseria este mare, căci nimic n'a fost asigurat. Mai mult sînt păgubiți locuitorii ovrei.

Sinucidere prin ardere. Se scrie din Tirnau: Ieri au fost alarmați pompierii de aici. Într-o fereastră a etagiului prim dela casa inva-liților apără a fată tină — nepoata medicului de stab de acolo — îmbrăcată în flacări și strigînd în mod înfiorător după ajutor. Ajutorul însă veni prea tîrziu. Fata, care își vîrsase petroleu pe haine și le dăduse singură foc — a murit astăzi dimineața între durerile cele mai crâncene. Amor nefericit se dîce să fi fost cauza acestei sinucideri grozave.

Dela Călimănesci se scrie „Voinței Naționale“, că s'a înființat un birou telegrafo-postal cu serviciu limitat, care va ține tot timpul sezonului băilor. De asemenea s'a înființat acolo și o mică stațiune meteorologică.

Incendiul unei fabrici de oleu. În Benzonne, statul Newjersey (America) au ars două magazine, trei basenuri de oleu, patru docuri mari și 10.000 buți de oleu ale unei fabrici.

Varietăți.

(Care este inventatorul timbrului postal?) După cât se pare, această cestiune n'a fost nici odată limpedită.

Sub Ludovic XIV scim că Francisc de Velayer concepu planul să stabilească o mică poștă în Paris; portul unei scrisori nu era decît de un ban și se achita de mai înainte prin mijlocul unei bande imprimate; idea sa ingenioasă era prea timpurie, căci ea cădă față cu indiferența publicului.

În 1823, dl Treffenberg supuse camerei nobilimei din Suedia nise plicuri postale, cari nu fură adoptate. După câțiva ani, dl Carol Whiting, tipograf din Londra, și dl Stead, din Yarmuth, propuseră înzadar administrațiunii engleze plicuri, bande sau foi timbrate. Această idee nu trebuia să se realizeze decît după șese ani, cu mare reformă postală, de care Sir Rowland Hill își legă numele, după-cum arată o foaie specială, de „le Collectionneur de timbres-poste“, ca răspuns la reclamațiunile unui dn Patrick Chalmers, care revindică pentru reposatul său tată, James Chalmers, librar din Dundee (Scoția), invențiunea timbrului postal adesev, de care sir Rowland Hill s'ar fi folosit în profitul său. Se scie că orașul Londra a ridicat o statuă lui sir Rowland Hill, mort în 1879, „îndrăneșul inovator, căruia Marea-Britanie îi datorește posta uniformă și cu preț redus“.

(O regină olărită.) În vara trecută regina Maria Pia de Portugalia petrecînd la o baie de mare din apropierea Lissabonei, făcea dese plimbări pe malul mării. Promenada reginii ducea pre lîngă coliba unui olar și dînsa se opria des privind la munca bietului om. În urmă se decise chiar a se face eleva acestuia și în adevăr în decurs de 3 săptămîni a și învățat olăritul. Astăzi înalta doamnă este prima și cea mai avută olărită în Lissabona. Inaltul soț al reginei, regele Dom Luis este sculptor renumit, ear' fiul lor cel mai mare prințul de coroană Dom Carlos a învățat făuritul și astfel familia regească din Portugalia poate privi cu liniște în fața viitorului.

(O făgăduială.) — Pe o cale ferată din Rusia, la stația Rudnia-Potșevskaia, călătorii reclama-șefului de tren, că o doamnă turbură liniștea umblînd mereu dintr'un vagon în celalalt. Șeful de tren pofți pe neobosita călătoare să seadă pe canapea, dar' aceasta răspunse că 'i-e peste puțință să facă aceasta, deoarece-că făgăduit în taina cugetului, că va face pe jos pelerinagiu la mănăstirea Potșevskaia, fiindcă însă vine prea de departe, a trebuit să întrebuințeze trenul și spre a se ține de făgăduială, a hotărît să stee pe picioare mișcându-se într'una pe tot timpul călătoriei!

Călătorii uimiți de atîta evlavie, au îngăduit ciudatei pelerină a-și urma în libertate plimbarea prin vagoane.

Posta ultimă.

Budapesta, 22 Iulie n. După o scire a ȧiarului „Pester Lloyd“, pentru prințul de Coburg va fi sosit acui momentul, în care va repăși în toată forma dela pretendență.

Londra, 22 Iulie n. Din Rusciuc se împărtășesce, că exministul Radoslavoff e arestat, pentru-că a conspirat în contra guvernului.

Cîrculă fama, că la cas că prințul de Coburg nu va accepta tronul, regenții ar proclama independența Bulgariei și ar aclama pe principele Alexandru de rege.

Serviciul telegrafic

al

„TRIBUNEI“.

Petersburg, 23 Iulie n. Un ucas al ȧarului permite exportul de cai.

Berlin, 23 Iulie n. Guvernul francez a încunosințat, că mobilizarea de probă se va face în Vestul Franciei. În urma acesteia Germania a renunțat la măsurile sale.

Petersburg, 23 Iulie n. Protocolul pentru regularea graniței afgthane e subscris; ratificarea va urma în 8 zile.

Paris, 23 Iulie n. Consiliul municipal din Paris va alege în curînd cinci delegați pentru congresul higienic din Viena.

Camera a discutat proiectul de lege privitor la acordarea pensiunilor pentru persoanele ce sînt încă în viață, care au fost rănite în Februarie 1848. Din cauza necapabilității casei de a aduce concluse, votisarea nu s'a întemplat. În sfîrșit s'a cetit decretul, prin care se încheie sesiunea.

Londra, 23 Iulie n. După „Times“, Rustem-Pașa a predat nota, prin care se proiectează nouă negociați pe alte base ca cele ale convenției privitoare la Egipt.

Redactor responsabil: În absența lui Cornel Pop Păcurar: Pompiliu Piposiu.

Economic.

Piața din Sibiu, 22 Iulie. Grâu hectolitru 74—80 chilo fl. 5.50 până fl. 6.30, grâu mestecat 68 până 72 chilo fl. 4.30, până fl. 5.10 sâmbura 68 până 72 chilo fl. 3.80 până fl. 4.20, orz 58 până 64 chilo fl. —, până fl. —, ovăș 40 până 45 chilo fl. 2.10 până fl. 2.50, cucuruzul 70 până 74 chilo fl. 4.— până fl. 4.40, melașul 78 până 82 chilo fl. 4.— până fl. 5.—, crumpene 68 până 70 chilo fl. 1.40 până fl. 1.60, semănță de cânepă 49 până 51 chilo fl. 4.— până fl. 4.50, mazerea 76 până 80 chilo fl. 6.— până fl. 6.50, linte 78 până 82 chilo fl. 10.— până fl. 11.— fasolea 76 până 80 chilo fl. 4.— până fl. 5.—, păsat de grâu 100 chilo fl. 16.— până fl. 17.—, făină Nr. 3 100 chilo fl. 14.—, Nr. 4 fl. 13.—, Nr. 5 fl. 11.—, slămina 100 chilo fl. 54.— până fl. 56.—, unsoarea de porc fl. 56.— până fl. 58.—, sâmbura fl. 20.— până fl. 24.—, lumini de sâmbura fl. 36.— până fl. 38.—, lumini turnate de sâmbura fl. 46.— până fl. 48.—, săpunul fl. 24.— până fl. 25.—, fân 100 chilo fl. 1.— până fl. 1.20, cânepa fl. 32.— până fl. 35.—, lemne de ars uscate m. cub. fl. 2.— până fl. 3.—, spiritul p. 100 l. % 31 până 33 cr., carnea de vită chilo 40 cr., carnea de vițel 26 până 40 cr., carnea de porc 42 până 46 cr., carnea de berbec 22 până 24 cr., ouă 10 cu 18 până 20 cr.

Cursul pieței din Sibiu

din 23 Iulie st. n. 1887.

Hârtie-monetă română . . .	Cump.	8.62	vând.	8.64
Lire turcesci	"	11.35	"	11.40
Imperiali	"	10.35	"	10.41
Ruble rusești	"	1.10	"	1.10

Bursa de Budapesta

din 22 Iulie st. n. 1887.

Rentă de aur ung. 6%	101.—
" " hârtie " 4%	87.45
" " hârtie " 5%	151.25
Împrumutul căilor ferate ung.	98.—
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (1-a emisiune)	127.50
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (2-a emisiune)	115.50
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (3-a emisiune)	104.50
Bonuri rurale ung.	104.25
" " " cu cl. de sortare	104.25
" " " băntăne-timișene	104.25
" " " cu cl. de sortare	104.25
" " " transilvane	104.25
" " " croato-slavone	100.—
Despăgubire pentru dijma ung. de vin	123.25
Împrumut cu premiu ung.	122.75
Losuri pentru regularea Tisei și Seghedin	81.40
Rentă de hârtie austriacă	82.75
" " " argint austriacă	113.—
" " " aur austriacă	137.—
Losurile austr. din 1860	883.—
Acțiunile băncii austro-ungare	287.—
" " " de credit ung.	281.80
" " " " austr.	102.—
Scrisuri fonciare ale institut. de cred. și ec. „Albina“	5.90
Argintul	9.98
Galbeni împărătești	61.92 1/2
Napoleon-d'ori	126.—
Mărci 100 imp. germane	
Londra 10 Livres sterlingi	

Bursa de Viena

din 22 Iulie st. n. 1887.

Rentă de aur ung. 6%	100.95
" " hârtie " 4%	87.45
" " hârtie " 5%	151.40
Împrumutul căilor ferate ung.	97.70
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (1-a emisiune)	115.25
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (2-a emisiune)	104.50
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (3-a emisiune)	104.50
Bonuri rurale ung.	104.50
" " " cu cl. de sortare	104.50
" " " băntăne-timișene	104.50
Bonuri rurale ung. cu cl. de sortare	100.25
" " " transilvane	123.80
" " " croato-slavone	123.—
Despăgubire pentru dijma ung. de vin	81.40
Împrumut cu premiu ung.	82.70
Losuri pentru regularea Tisei și Seghedin	113.15
Rentă de hârtie austriacă	137.80
" " " argint austriacă	883.—
" " " aur austriacă	287.—
Losuri austr. din 1860	281.90
Acțiunile băncii austro-ungare	5.94
" " " de credit ung.	9.99
" " " " austr.	61.92 1/2
Argintul	126.60
Galbeni împărătești	
Napoleon-d'ori	
Mărci 100 imp. germane	
Londra 10 Livres sterlingi	

Piața cerealelor din Portul Brăila.

Raportor Nicolai V. Perlea, Brăila.

Operațiile efectuate în 4, 5 și 6 Iulie v. 1887.

Vendătorii	Cumpărătorii	felul	hectol.	greut. libru	prețul lei în aur
Grosavici	Peirano	Porumb	2450	61	6.62 1/2
Curvisiano	G. Mendl	"	1170	57 1/2	6.10
"	"	"	3000	58 1/2	6.30
Sarlo	Emberico	"	3450	60 1/2	6.62 1/2
Silberstein	Feitler	"	650	61 1/2	6.52 1/2
Frischman	"	"	2900	60 1/2	6.32 1/2
Samarian	"	"	4500	60 1/2	6.62 1/2
Marghiloman	Carnavali	Por. roșu	3000	63	6.75
Kirschen	G. Mendl	Cinqu.	2000	63 1/2	7.02 1/2
Politi	Dreifus	Grâu nou	3800	62 1/2	11.85
Agalidi	"	"	8000	62 1/2	12.25
"	Carnavali	"	4000	62 1/2	12.10
"	"	"	4000	62 1/2	12.30
Carandino	Petricioni	"	5600	61 1/2	11.20
Emberico	G. Mendl	Rapiță	5000	52 1/2	14.42 1/2

Agiul 14.80—14.90 la %.

O băcănie

bine frecventată ce zace în cel mai bun loc în piața de aici e numai decât de vîndare din cauza mutării. Deslușiri dă

Grigorie Mathey

[472] 2—2 piața mică.

Schimbare de local.

Prima fabrică de casse ardeleană

A. G. ÖSZY,

ce stă în deplina exploatațiune, e provădută cu cele mai noue mașine auxiliare, și e premiată la expoziția regnicolară 1885 din Budapesta, aduce p. t. publicului la cunoștință, că dela **1 Iunie a. c.** și-a transferat **localul de fabrică** din Neustift în

Strada Poplăcii Nr. 39și că **depositul** se află în **Strada Cismădiei Nr. 30.**

Fabrica se recomandă totodată pentru pregătirea de **telegrafe de case, signale electrice**, mai departe pentru primirea a **ori-ce soiuri de lucrări tehnice și reparaturi** sub garantarea celei mai solide executări cu prețuri foarte moderate.

Basat pe încrederea, cu care am fost întimpinat de un lung șir de ani încoace atât din partea p. t. publicului local, cât și a celui din afară, nutresc cele mai bune speranțe, că voi fi împărtășit de ea în aceeași măsură și pe viitor prin comande dese, și eu mă voiu nisui totdeauna a corespunde în chipul cel mai bun tuturor dorințelor și recerințelor în toate direcțiunile.

Sibiu, 8 Iunie n. 1887.

Cu stimă

A. G. Öszy,
prima fabrică de casse ardeleană.

[469] 4—4

Institut tipografic în Sibiu.

[347] 15

Biblioteca populară a „TRIBUNEI“.

- Nr. 1. **Pădureanca.** Novă de Ioan Slavici, 12 coale tip., broș. elegant. Un exemplar 40 cr. sau 1 leu nou.
- Nr. 2. **Fata Stolerului** de Matilda Cugler-Poni. Un exemplar 5 cr. sau 10 ba⁷/₁₀.
- Nr. 3. **Ce n'a fost și nu va fi.** Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
- Nr. 4. **Pipăruș Petru.** Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Nr. 5. **Păcală și Tândală.** Anecdote de Silvestru Moldovan. Prețul unui exemplar 3 cr. sau 6 bani.
- Nr. 6. **Jucării și jocuri de copii.** De P. Ispirescu, culegător-tipograf. Un exemplar 25 cr. sau 50 bani.
- Nr. 7. **Teiu legănat.** Poveste de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Nr. 8. **Colăcăritul.** Obiceiurile țăranilor români la nuntă, de Benedict Viciu. Un exemplar 16 cr. sau 32 bani.
- Nr. 9. **Fiica a nouă mame.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 14 cr. sau 28 bani.
- Nr. 10. **Povestea lui Ignat.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 3 cr. sau 6 bani.
- Nr. 11. **Sfântul Nicolae.** De Matilda Poni. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Nr. 12. **Îndărătnicul.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Nr. 13. **Blăstēm de mamă.** Legendă populară din giurul Nășăudului. De George Coșbuc. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Nr. 14. **Bunica** de Bojena Nēmčová, tradusă din limba boemă de Prof. Dr. Urban Iarnik. Un exemplar 1 fl. sau 3 lei noi.
- Nr. 15. **Vlad și Catrina.** Poveste de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
- Nr. 16. **Din bătrani.** Ghiciri, întrebări și răspunsuri, frământări de limbă, adunate de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Nr. 17. **Pe pământul Turcului** de George Coșbuc. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Nr. 18. **Căldărușa cu trei picioare.** Poveste franțuzească de Eleonora Tănăsescu, după A. Genevray. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Nr. 19. **Cenușotca.** Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Nr. 20. **Un peșitor îndărătnic.** Novă de Björnsterne Björnson. (1856). Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
- Nr. 21. **Prietinul meu Vântură-Teară.** Din poveștile californiene ale lui Bret Harte. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Nr. 22. **Scăpărătoarea.** Din poveștile lui Andersen. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
- Nr. 23. **Fata Craiului din cetini.** De George Coșbuc. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
- Nr. 24. **Strigoaica.** Din fantasiile lui Nicolae Gogol. Un exemplar 20 cr. sau 40 bani.
- Nr. 25. **Draga mamei.** Baladă de George Coșbuc. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
- Nr. 26. **Taina unei vieți.** De Björnsterne Björnson. (1869). Un exemplar 6 cr. sau 12 bani.
- Nr. 27. **Vecinii.** Din fantasiile lui Nicolae Gogol. Un exemplar 30 cr. sau 60 bani.
- Nr. 28. **Păcală în satul lui.** Poveste de Ioan Slavici. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
- Nr. 29. **Sgărcitul.** Comedie de Molière. Un exemplar 40 cr. sau 80 bani.
- Nr. 30. **Lumea proștilor.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
- Nr. 31. **Nusciul-împărat.** Poveste din popor de „Mărgineanul.“ Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
- Nr. 32. **Dina-împărăteasă și peana ei aleasă.** Poveste din popor de „Mărgineanul.“ Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
- Nr. 33. **Fulger.** Poveste în versuri de George Coșbuc. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
- Nr. 34. **Spice de aur.** Culese de dascălul Ioan P. Lazar. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
- Nr. 35. **Un idil în Roșeni.** Novă de Bret Harte. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Nr. 36. **Baba iadului.** Poveste în versuri de Ioan Moța. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Nr. 37. **Prințesa fermecată.** Poveste în versuri de P. Dulfu. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
- Nr. 38. **Dina mărgărelelor.** Poveste în versuri de Ioan Moța. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
- Nr. 39. **Doi copii.** Poveste de Ioan Moța. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
- Nr. 40. **O partidă în patru.** De Antonio Ghislanzoni. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
- O sută de ani.** De Ioan Slavici. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.

Celor ce cumpără un număr mai mare de exemplare, cu deosebire librărilor și preste tot vîndătorilor, se dă rabatul cuvenit.

DICȚIONAR

român-germân și germân-român

de

Sab. Pop. Barcianu, odin. paroch gr.-or. în Rășinari, asesor consistorial etc.

Revidat și completat

de

Dr. D. P. Barcianu.

Partea I. Română-germână.

704 pagini.

Prețul 2 fl. 50 cr. v. a.

NB. Pentru trimiterea prin postă 20 cr. v. a. de exemplar.

Partea II. germână-română, se află sub presă.

Articolul de lege XXI. din anul 1886.

Despre jurisdicțiuni,

și articolul de lege XXIII. din anul 1886

Despre procedura disciplinară.

Cu explicațiuni și notițe de orientare.

Prețul 40 cr. v. a.

Nr. 88.506./VI. b.

Ordonanțe ministeriale

pentru

introducerea legii comunale

(Art. XXII. din 1886.)

Prețul 12 cr. v. a.

Articolul de lege XXII.

din anul 1886:

Despre comune.

Cu explicațiuni și notițe de orientare.

Prețul 40 cr. v. a.

Tipărituri:

1. Certificate pentru pasaporturi 1 conț (à 25 coale) 40 cr.
2. Inventare 1 conț (à 25 coale) 40 cr.
3. Obligațiuni (cu scara de timbre pentru intabulări) 1 conț (à 25 coale) . 50 cr.
4. Consemnări sumarice despre dări (sommás kimutatás) 1 conț (à 25 coale) 40 cr.
5. Protocoale de zălogire (zálogolási jegyzőkönyv) 1 conț (à 25 coale) . 50 cr.
6. Citațiuni pentru primării comunale 1 conț (à 25 coale) 50 cr.
7. **Hagyatéki kimutatás** 1 conț (à 25 coale) 60 cr.
8. Fileră de inmanuare 1 conț (à 25 coale) 44 cr.
9. Protocol de pertractare 1 conț (à 25 coale) 44 cr.
10. Protocol pentru pasapoarte de vite 1 conț (à 25 coale) 50 cr.
11. **Testimoniu** pentru scoalele populare una sută 80 cr.
12. Testimoniile de școală 1 conț (à 25 coale) 40 cr.

Antistiile comunale sînt rugate a ne onora cu comande numeroase.